

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/70/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418010061
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5418010061.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. novembra 2023 odvolanie obžalovanej A. B., proti ktorej sa koná ako proti ušlej, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. DK-2T/16/2018 zo dňa 20.7.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. DK-2T/16/2018-424 zo dňa 20.7.2023 bola obžalovaná A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXX, proti ktorej sa koná ako proti ušlej, uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 27.11.2016 prostredníctvom tretej osoby cez mobilný kontakt XXXX XXX XXX uzatvorila s poškodenou D. F. ústnu dohodu, ktorej predmetom bola kúpa originálu mobilného telefónu zn. Apple iPhone 6s gold 64 gb, zlatej farby, za sumu 390,- eur, ponúkaného v inzeráte č. 67533572 na stránke G., na základe ktorej zaslala poškodenej na dobierku balík, za ktorý poškodená dňa 2.12.2016 na pošte v H. I. uhradila dobierkou dohodnutú kúpnu cenu 390,- eur, pričom po otvorení balíka zistila, že jej nebol doručený originál, ale napodobnenina telefónu s nápisom iPhone S, model A1 688 FCCID:BCG-E2946A IC:579C-E2946A, bielej a ružovej farby, čím by poškodenej D. F., v prípade vyplatenia finančnej sumy 390,- eur Slovenskou poštou, a.s., spôsobila škodu vo výške 390,- eur.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti obžalovanú A. B. odsúdil podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú D. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. I. – I., Ul. XX. XXXXXXXX XXX/X, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní obhajkyňa obžalovanej (ako už bolo uvedené vyššie, proti obžalovanej sa koná ako proti ušlej), a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Zahlásené odvolanie obhajkyňa zdôvodnila písomným podaním zo dňa 14.8.2023, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 14.8.2023 a to nasledovne:

Je si vedomá toho, že odvolací krajský súd vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, sp.zn. 2To/9/2023, ktorým zrušil prvostupňový rozsudok zo dňa 28.10.2022, konštatoval, že dokazovanie bolo realizované v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Zastáva však názor, že tieto pochybnosti v konaní sú a neboli nijakým spôsobom odstránené.

Opätovne uvádza, že pre uznanie viny obžalovaného je nevyhnutne potrebné, aby v rámci dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky obliga-tórne znaky skutkovej podstaty trestného činu. Zastáva názor, že ak nie je preukázané naplne-nie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnemu obžalovanému, nie je súladné

so zásadami trestného konania vyvodit' voči tomu obžalovanému trestnú zodpovednosť.

Uznanie viny obžalovanej je prvostupňovým súdom postavené na základe jej výpo-vede v prípravnom konaní. Samotná obžalovaná v procesnom postavení obvinenej do zápis-nice o jej výsluchu dňa 28.9.2017 poprela spáchanie predmetného skutku. Obžalovaná uviedla osobu, ktorá mala balík s predmetným telefónom zaslať na adresu poškodenej D. F., a to jej manžela J. B.. Zároveň obžalovaná poprela, že by mala podať inzerát na predaj mobilného telefónu, keď vo svojej výpovedi uviedla: „... ten inzerát som nepodala ja...“

Z tejto výpovede nevyplýva nijakým spôsobom, že by mala obžalovaná prostredníc-tvom tretej osoby uzatvoriť s poškodenou ústnu dohodu. Skutočnosť, že obžalovaná mala vedomosť o odosielaní balíka poškodenej, nepreukazuje naplnenie protiprávneho konania, a teda, že by mala spáchať trestný čin podvodu. Poškodená D. F. taktiež nepotvr-dila, že by mal pán B. konať v zastúpení obžalovanej, resp. na jej pokyn alebo osoba, ktorá mala ako tretia osoba medzi poškodenou a obžalovanou konať. Je toho názoru, že vina obžalovanej nemôže byť založená len na predpokladoch a domnienkach. Obžalovaná zjavne aj pod vplyvom viacerých trestných konaní, popr. možno aj v dôsledku jej psychického stavu uviedla vo svojej výpovedi aj inú skutočnosť, čo práve potvrdzuje jej nevedomosť, ku akému skutku konkrétne vypovedala. Obžalovaná sa vyjadrila, že: „... ja som potom peniaze za mobil prevzala, ale on mi ich potom vzal...“ Ak súd pre uznanie viny prihliadal na výpoveď obžalo-vanej v prípravnom konaní, má za to, že sa mal zaoberať aj tou časťou výpovede, ktorou popiera obžalovaná svoju vinu, resp. vysporiadať sa s časťami výpovede, ako uvádza vyššie, že mala obžalovaná peniaze prevziať, hoci je z dokazovania zrejmé, že tieto si obžalovaná neprevzala.

Uvedenie mena ako odosielateľa na balíku taktiež nepreukazuje naplnenie subjektu skutkovej podstaty trestného činu a nepotvrdzuje ani dej skutku v obžalobe v časti „...na zá-klade ktorej zaslala poškodenej na dobierku balík...“. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by bolo preukázané, že by mala obžalovaná aktívne konať – poslať poškodenej balík alebo tak mala urobiť znova, prostredníctvom tretej osoby. Z výrokovej časti rozsudku o uznaní vi-ny ani nie je jasné, kto mal zaslať balík poškodenej, či to mala byť obžalovaná, resp. tretia osoba. Ak to mala byť obžalovaná, v rámci dokazovania nebola skutočnosť o odoslaní balíka obžalovanej preukázaná.

V konaní nebolo preukázané ani aktívne a ani pasívne konanie obžalovanej smerujúce k dokonaniu trestného činu a ani k pokusu o tento čin. Bola potvrdená len jej vedomosť o ko-naní osoby J. B.. Za daného skutkového stavu tak nie je akceptovateľné uznanie viny obžalovanej. Vo vzťahu k úmyslu obžalovanej uvádza, že táto sa nevyjadrila, že takýto úmysel predpokladaný v prípade trestného činu podvodu mala obžalovaná a ani nebol vyko-naným dokazovaním preukázaný. Vo vzťahu k objektu skutkovej podstaty trestného činu uvá-dza, že obžalovaná omyl u poškodenej nemohla privodiť, keďže s ňou nikdy nekomunikovala a ani nezadávala inzerát na internetovej stránke G.. Vyvolanie omylu u poškode-nej tak mohlo nastať len konaním inej osoby.

Je toho názoru, že neexistuje žiaden dôkaz o spáchaní skutku obžalovanou. Obhajobou neboli produkované ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov po zrušení prvotného rozsudku ok-resného súdu, nakoľko sa jedná o konanie proti ušlej a v predchádzajúcom konaní boli pro-dukované všetky návrhy na vykonanie dôkazov. Po ich zhodnotení, jednotlivito, ale aj

vo vzájomnej spojitosti, je názoru, že ďalšie návrhy na preukázanie neviny (hoci preukázanie viny je úlohou prokurátora) obžalovanej ani neboli potrebné, keďže existujú rozpory v skut-kovom stave vykonaným dokazovaním a jeho pochybnosti sú tak vážne, že v danom prípade mal súd postupovať v prospech obžalovanej. Súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre samotné rozhodnutie, najmä nevzhladol skutočnosti svedčiace v prospech obžalovanej – nenaplnenie žiadneho zo znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu.

S ohľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanú A. B. oslobodil spod obžaloby prokurátora z dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovanej vyjadril písomným podaním zo dňa 30.8.2023, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 30.8.2023. Rozsudok okresného súdu považuje za zákonný, spravodlivý a správny. Uznanie viny u obžalovanej okresný súd odô-vodnil dostatočne, zrozumiteľne a jednoznačne, a to aj po zohľadnení opätovného prejednania veci v zmysle § 327 Tr. por. Odôvodnenie rozsudku je zrozumiteľné a vychádza z vykona-ného dokazovania, a to aj pokiaľ ide

o naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu, pre ktorý bola obžalovaná postavená pred súd. S ohľadom na právny názor vyslovený v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/9/2023 zo dňa 28.10.2022, ktorým je prvostupňový súd podľa § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný, a obsahovú zhradu odôvodnenia odvolania zo dňa 14.8.2023 s odôvodnením odvolania zo dňa 11.11.2022 v celom rozsahu zotrváva na svojom vyjadrení zo dňa 21.12.2022. Navrhuje preto, aby krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom o odvolaní obžalovanej A. B. sa konalo v jej neprítomnosti, nakoľko proti obžalovanej sa koná ako proti ušlej a na takýto postup boli splnené zákonné podmienky aj v rámci odvolacieho konania pred krajským súdom. Verejného zasadnutia sa zúčastnila obhajkyňa obžalovanej. Prokurátorka

na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu navrhla odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. Rozsudok okresného súdu považuje za zákon-ný a správny, a to z dôvodov v ňom uvedených. Rozsudok okresného súdu dostatočne reflek-tuje aj na predchádzajúce zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu. Obhajkyňa obžalovanej v rámci konečného návrhu navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a ná-sledne sám rozhodol tak, že obžalovanú oslobodí spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por. V celom rozsahu zotrvala na dôvodoch písomne podaného odvolania.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákon-nosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaná) podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa

§ 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovanou A. B. bo-lo podané oprávnenou osobou, proti výrokom rozhodnutia, proti ktorým je prípustné, v zá-konom stanovenej lehote, avšak odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd na úvod pripomína, že v prípade aktuálne preskúmaného rozsudku okresného súdu sa jedná o v poradí druhý vo veci vyhlásený rozsudok. Prvý vo veci okresným súdom vyhlásený rozsudok dňa 28.10.2022 bol na podklade odvolania obžalovanej zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/9/2023 zo dňa 28.3.2022 z dôvodu podľa

§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd po vrátení veci postupoval plne v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a ná-sledne vo veci rozhodol rozsudkom, ktorý je predmetom prieskumu v tomto odvolacom kona-ní opätovne na podklade odvolania obžalovanej.

Na úvod odvolací súd uvádza, že konanie, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého rozsudku, bolo vykonané zákonným spôsobom, bez zistenia procesného pochybenia majúce-ho vplyv na správnosť a zákonnosť vyhláseného rozsudku, rešpektujúc právo obžalovanej

na obhajobu. Súčasne zo spisu vyplýva splnenie zákonných podmienok na konanie proti ob-žalovanej ako proti ušlej. Plniac si prieskumnú povinnosť odvolací súd ďalej zistil, že

vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu pod-vodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý roz-sudok výsledkom konania, v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvede-né v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonané-ho na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu po-trebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, okresný súd postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založe-ného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a v ko-nečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvod-není napadnutého rozsudku

vyložil, ako sa vyrovnal s podstatnou obhajobou obžalovanej A. B. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa

a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovanej A. B. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovanej sú v podstatnej časti súhrnom jej obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaná A. B. založila odvolanie v podstatnej miere na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použi-tej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jej podstatnými námietkami tak skutkovými, ako aj právnymi sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu podstatnú spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa

vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie podstatných odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu, majúcich podstatný význam z hľadiska rozhodovania o vine obžalovaného.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvi-saari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaná A. B. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaná A. B. rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne vy-užila všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaná sa vyjadrila ku skutočnostiam, ktoré sú jej kladené za vinu, namietala a sponchybovala predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadrila sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považovala z jej pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovanej A. B. odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovanej má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo

na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaná A. B. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovanej, a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba naväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaná A. B. spáchala žalovaný skutok prečinu podvodu v štádiu pokusu. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaná A. B. spáchala žalovaný skutok prečinu podvodu v štádiu pokusu v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru. Aj keď obžalovaná v priebehu celého trestného konania spáchanie trestného činu podvodu v štádiu pokusu popiera, ohľadne preukázania viny obžalovanej aj krajský súd v podrobnostiach odkazuje na viaceré dôkazy, ktoré obžalovanú bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčujú zo spáchania žalovaného trestného činu a na ktoré v podrobnostiach poukázal a správne tieto vyhodnotil okresný súd tak jednotlivo ako aj v súhrne a vo vzájomných súvislostiach, postupujúc dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., na str. 6 - 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku a s ktorou argumentáciou sa odvolací krajský súd stotožňuje. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu, krajský súd na tomto mieste považuje za nadbytočné opakovať správnu a vyčerpávajúcu argumentáciu súdu prvého stupňa na str. 6 až 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku, pri existencii podrobne a erudovane učeného hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa a na tomto mieste na túto v podrobnostiach odkazuje. Celkovo odôvodnenie rozsudku okresný súd učinil spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 168 Tr. por.

Obžalovaná A. B. v podstatnej časti svojho odvolania namieta spôsob hodnotenia dôkazov okresným súdom a prednáša odvolaciemu súdu svoj pohľad na prejednanú vec a dôkazy hodnotí podľa jej predstáv. Spôsob, akým sa obžalovaná snaží hodnotiť dôkazy v rámci zdôvodnenia odvolania (a to v jej prospech), však nezodpovedá zásade voľného hodnotenia dôkazov tak, ako je táto zakotvená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. a práve naopak súd prvého stupňa vykonané dôkazy hodnotil spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por. a následne dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré potom premiešal do výroku o vine napadnutého rozsudku.

Obžalovaná sa aj naďalej necíti byť vinná zo spáchania trestného činu v zmysle výroku o vine napadnutého rozsudku okresného súdu. Obžalovaná svoju obhajobu založila

na tom, že predaj predmetného mobilného telefónu poškodenej sa realizoval z podnetu jej manžela J. B., ktorý aj celý tento predaj reálne uskutočnil, a pokiaľ ide o jej osobu, vlastne použil jej meno v tom zmysle, že ako predávajúci mobilného telefónu vystupovala ona A. B.. Takáto obhajoba obžalovanú nezbavuje trestnoprávnej zodpovednosti ohľadne spáchania žalovaného skutku podvodu v štádiu pokusu. Obžalovaná mala

od začiatku nepochybne vedomosť o tom, že pod jej menom sa bude inzerovať a predávať predmetný mobilný telefón, pričom si bola dobre vedomá, že takýto mobilný telefón v skutočnosti nepredáva, a teda predaj mobilného telefónu v zmysle podávaného inzerátu nezodpovedal skutočnosti. Obžalovaná bola ako predávajúci uvedená aj na balíku, odosielanom poškodenej, pričom obžalovaná vedela, že takýto mobilný telefón reálne nevlastní a nepredáva a nemôže byť poškodenej doručený. Obžalovaná bola určená aj ako príjemca sumy

za predávaný telefón, ktorý bol poškodenej posielaný poštou na tzv. dobierku, a peniaze

za mobilný telefón mali byť po preukázaní totožnosti vyplatené práve obžalovanej. Ak v danom prípade v konečnom dôsledku reálne nedošlo k vyplateniu peňazí obžalovanej, k uvedenému došlo mimo vôle a konania obžalovanej, na základe duchaprítomnosti poškodenej, ktorá po zistení, že balíkom doručený mobilný telefón nezodpovedá inzerátu a jej objednávke,

vo veci podala trestné oznámenie a pošta peniaze zadržala a nevyplatila obžalovanej. Ak to bol aj manžel obžalovanej, ktorý takýto plán podvodného získania peňazí vymyslel a činil reálne kroky k jeho predaju, uvedené obžalovanú žiadnym spôsobom nezbavuje trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie tejto trestnej činnosti, nakoľko obžalovaná si bola od samého začiatku vedomá takéhoto podvodného konania voči poškodenej a ktoré bolo realizované pod jej menom. Obžalovanú trestnoprávnej zodpovednosti nezbavuje ani jej tvrdenie, že k celej tejto veci ju donútil jej manžel J. B..

Ak by súd aj uveril takejto obhajobe obžalovanej, je nutné prijať záver, že obžalovaná neučinila žiadne reálne kroky k tomu, aby zabránila tomuto podvodnému konaniu. Aj krajský súd si je zároveň vedomý toho, že obžalovaná v prípravnom konaní vypovedala, že jej bola vyplatená suma od poškodenej za mobilný telefón, ktorú následne odovzdala manželovi J. B., čo nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania (v skutočnosti obžalovanej v konečnom dôsledku peniaze od poškodenej za telefón vyplatené neboli a tieto zadržala pošta v súvislosti s podaním trestného oznámenia poškodenu). Z prehľadu predchádzajúcich právoplatných odsúdení a vedných priestupkových konaní voči obžalovanej je zrejmé, že obžalovaná sa aj v iných prípadoch dopustila rovnakého podvodného konania ako v tejto trestnej veci, teda nie je ničím neobvyklým, že v otázke vyplatenia peňazí za mobilný telefón v tejto trestnej veci sa mohla zmýliť vzhľadom na iné v tom čase realizované predaje mobilného telefónu, kedy jej finančné prostriedky za telefón vyplatené boli (s uvedeným sa náležite vysporiadal už okresný súd na str. 7 posledný odsek s pokračovaním na str. 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Iné trestné konania vedené voči obžalovanej v minulosti za rovnakú trestnú činnosť a právoplatne skončené uznaním viny obžalovanej, ako na tieto v konkrétnostiach poukázal okresný súd na str. 7 odôvodnenia napadnutého rozsudku, svedčia o tom, že trestná činnosť, pre ktorú bola obžalovaná uznaná vinnou v tomto trestnom konaní okresným súdom, jej nie je cudzia.

Krajský súd tiež považuje za potrebné poznamenať, že okresný súd sa nesporne snažil vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou. V konečnom dôsledku však tieto nebolo možné vykonať z objektívne existujúcich dôvodov, ako na tieto okresný súd v podrobnostiach poukázal na str. 3 posledný odsek s pokračovaním na str. 4 odôvodnenia napadnutého rozsudku. I napriek nevykonaniu týchto obhajobou navrhnutých dôkazov tu aj podľa názoru krajského súdu bola vykonaná dostatočná suma dôkazov (podrobne okresným súdom rozobratých v odôvodnení napadnutého rozsudku), ktoré bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukazujú vinu obžalovanej tak, ako bola táto ustálená rozsudkom okresného súdu.

Po tom, čo okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam ohľadne spáchania skutku obžalovanou, následne protiprávne konanie obžalovanej správne právne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Je nesporné, že obžalovaná konaním popísaným v skutku výroku o vine sa dopustila konania, ktoré bezprostredne smerovalo k tomu, aby na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu, pričom k dokončeniu trestného činu nedošlo (pošta v súvislosti s podaním trestného oznámenia na obžalovanú poškodenu zadržala finančné prostriedky zaplatené poškodenu za mobilný telefón a tieto nevyplatila obžalovanej). Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu protiprávneho konania obžalovanej, v tejto súvislosti ďalej krajský súd v podrobnostiach odkazuje na str. 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Obžalovaná takto konala v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., nakoľko chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Ako už bolo krajským súdom uvádzané vyššie, obžalovaná od samého začiatku si bola vedomá toho, že v inzeráte pod jej menom ponúka na predaj telefón, ktorý nemala, nepredávala a poškodenej sa balíkom prostredníctvom pošty pod jej menom posielala iný mobilný telefón, ako bolo s poškodenu dojednané, a to s úmyslom obohatiť sa na úkor poškodenej. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, aj pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanej. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanej, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov vyplývajúce a tieto potom správne vyhodnotil pre účely uloženia trestu obžalovanej za spáchanú trestnú činnosť v kontexte zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák., osobitne s prihliadnutím na § 34 ods. 4 Tr. zák., ako aj v kontexte účelu trestu. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanej správne nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť. Súd obžalovanej správne uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu. Na osobu obžalovanej je potrebné ďalej pôsobiť takýmto druhom trestu s hrozbou výkonu trestu odňatia slobody v prípade porušenia podmieneného odsúdenia, aby ďalej do budúcnosti viedla riadny život. Aj keď obžalovaná má v odpise z registra trestov predchádzajúce odsúdenia zahladené, uvedené nič nemení na tom, že obžalovaná sa v minulosti opakovanne dopustila trestnej činnosti (ktoré odsúdenia má zahladené) a tiež páchala aj priestupky, a to majetkovej povahy. Okresný súd obžalovanej správne trest odňatia slobody uložil vo výmere 6 mesiacov, teda bližšie k dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, a to osobitne zohľadniac spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a tiež osobu obžalovanej. Nakoľko bol trestný čin spáchaný v štádiu pokusu, zároveň sa pri ukladaní trestu

obžalovanej podľa § 34 ods. 5 písm. c) Tr. zák. zohľadňuje, do akej miery sa konanie obžalovanej priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj okolnosti a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. U obžalovanej nie je namieste ukladanie trestu odňatia slobody v nižšej výmere úplne pri dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, nakoľko u obžalovanej nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť a obžalovaná v minulosti nevedla riadny život (ako už bolo uvedené vyššie, aj keď obžalovaná má predchádzajúce odsúdenia zahladené, uvedené nemení nič na skutočnosti, že obžalovaná v minulosti trestnú činnosť spáchala a do-pustila sa aj priestupkov, v tejto súvislosti je však potrebné zohľadniť aj to, že sa jedná o od-súdenia a spáchanie priestupkov staršieho dáta, rovnako aj tejto aktuálne súdnej trestnej čin-nosti sa dopustila ešte v roku 2016). V tomto prípade sa obžalovaná dopustila úmyselnej trest-nej činnosti. Okresný súd správne obžalovanej určil v zmysle § 50 ods. 1 Tr. zák. najnižšiu výmeru skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody 12 mesiacov (t.j. 1 rok), nakoľko tak podľa odpisu z registra trestov, ako aj z výpisu z centrálnej evidencie priestupkov a tiež zohľadniac, kedy došlo k spáchaniu skutku v tejto trestnej veci, sa všetko jedná o protiprávne konanie staršieho dátumu. Takto obžalovanej uložený trest zodpovedá aj zásadám individuálnej a generálnej prevencie, je postačujúcim pre naplnenie účelu trestu u obžalovanej a je súčasne objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti.

Ani podľa názoru krajského súdu v tomto prípade nie sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., t.j. uplatnenie princípu ultima ratio pri spáchaní prečinu obžalovanou (tzv. materiálny korektív), a to aj podľa názoru krajského súdu z dôvodov, na ktoré poukázal okresný súd na str. 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Podľa tohto zákonného ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho násled-ky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho zá-važnosť nepatrná. Podľa názoru krajského súdu závažnosť obžalovanou spáchaného prečinu nie je nepatrná. Obžalovaná konala úmyselne, v snahe neoprávnene získať majetkový pros-pech v sume 390,- eur.

Poškodená D. F. si nárok na náhradu škody (zaplatenú sumu za mobilný telefón) uplatnila riadne a včas. Okresný súd však poškodenú správne postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Slovenská pošta po-škodenou zaplatené peniaze obžalovanej nevyplatila, v súvislosti s podaním trestného ozná-menía poškodenou tieto zadržala a ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, po právoplat-nom skončení tejto trestnej veci môžu byť poukázané poškodenej.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.